

KAZIMIERZ WIERZYŃSKI Éjjel felriadva

Éjjel felriadva kiver a hideg veríték,
Léghajón szállok a magasban,
Látom életemet szerteszórva ott lenn,
Mint üres tarlókon szétteregetve.

Jól kivehető, ahogy az éjjeli sötétben
Pöfögő vonat hajt be az állomásra.
Fényben úszik a peron és rajta
Apám és anyám jön ?
Egyik sem él már.

Varsói lakásokat látok a sötétben,
Párizsi szobákat és szerelmet,
Minden parányi, fehér és csontmrev,
Akár egy szem rizs.

Léghajón szállok az oly jól ismert
Környék fölött,
Saját nyomomban.
Szamba veszek mindent, ami elmúlt,
Meg ami múlik, hogy végül
Elhaljon az is.

Léghajón szállok saját magam fölött
És látom, mintha fényben, saját sötétségem.
Az állomáson vonat füstölög.
Hideg verítékben, fölriadva éjjel
Számot vetek azzal, amit még nem tettem:
Haláloamat gyakorlom.

Gömöri György fordítása

■ Kazimierz Wierzyński (1894–1969) a galíciai Drohobyczből született polgári családban. Krakkóban és Bécsben járt egyetemre, az első világháborúban a Lengyel Légióban, majd az osztrák–magyar hadseregben szolgált. 1918-ban Varsóba költözött, ahol egyik megalapítója lett a Skamander nevű, ma már legendás híri költőcsoportnak. Első, *Tavaszi és bor* című verseskötetének megjelenése egybeesett a lengyel függetlenség kikiáltásával, és rendkívüli népszerűsége tett szert, de későbbi köteteiben a költő posztromantikus lelkésedése alábbhagyott, és költészete egyre sötétebb színeket öltött. A második világháború idején először Franciaországba, majd az Egyesült Államokba emigrált, két évtizeden át Long Islandon élt, élete végén Rómába, majd Londonba költözött, itt is halt meg. 1978-ban hamvait visszaszállították Varsóba.

Fentebbi verse a költő „másodvirágzása” idején íródott Amerikában, és *Összes versei* 1959-es londoni kiadásában látott napvilágot. Fordítója, Gömöri György nem sokkal Wierzyński halála előtt még találkozott a Kosztolányival és Karinthyval barátkozó idős lengyel költővel, a magyarok őszinte barátjával.